

Izhaja vsaki četrtak ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 kronce, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 kronce, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

In vstal je Kristus!

Velikonoč, največji in najveselejši praznik katoliške cerkve, je zopet tu. Vsa narava se je odela v novo pomladno odejo, iz dolgega zimskega spanja se je vzbudila v novo življenje. Pestro zelenje in pisano cvetje, šum čebelic in metuljev naznanja prihod kraljice pomladi. Slovesno in veselo zvonjenje raz cerkvenih stolpov pa naznanja vernim krščanskim srcem, da je napočil praznik prerodenja v novo življenje, praznik vstajenja Gospodovega.

Strasti pijani so se veselili Kristusovi sovražniki veliki petek. Mislili so, da so sedaj popolnoma zmagali. Najhujši nasprotnik njihove hinavščine in lažljivosti je bil mrtev. Težak kamen je pokrival grob, v katerem je ležalo njegovo truplo. Vojaška straža je bedela ob grobu. S silo in zvijačo so ga spravili v smrt in z njegovo smrtjo, so sodili, da je gotova njihova zmaga. A zgodilo se je drugače. V grobu pokopani Izveličar je klical smrti in vsem svojim sovražnicam: „Ne veselijo se nad menoj, moja sovražnica, da sem padel, vstal bom“ (Mih. 7). In res na Velikonoč v jutro se je stresla zemlja, Izveličar je vstal iz groba.

Vstajenje Gospodovo potrjuje našo vero. Samo Bog more priklicati mrtlice iz groba. Kristusovo vstajenje je najboljši dokaz za resničnost naše sv. vere. Če Kristus ni vstal, je prazno naše oznanovanje, prazna tudi naša vera, pravi sv. Pavel in pristavlja: Zdaj pa je Kristus vstal in s tem potrdil, da je pravi Bog in da je zato tudi prava naša vera.

Vstali Kristus nas uči, kako moramo duhovno vstati iz greha. Kakor je Kristus vstal od mrtvih po Očetovem veličastvu, tako tudi mi hodimo v novem življenju. Zato tudi sv. cerkev v velikonočnem času pozivlja vse vernike, da opravijo velikonočno dolžnost: se očistijo svojih grehov v zakramentu sv. pokore ter prejmejo sv. Rešnje Telo. Ogronna večina slovenskega naroda, zvesta svoji

veri in cerkvi, je opravila velikonočno dolžnost. Tisoče in tisoče slovenskih vernikov je obhajalo duhovno svojo vstajenje iz groba pregrehe.

In vstal je Kristus!

Da vstal je v marsikaterem kristjanu. O da, da! Koliko milijonov src bije v tem trenutku svetih praznikov za Kristusa, ki malo prej zanj niso bila! Milijoni so vstali po sv. velikonočni spovedi k novemu, mlademu krščanskemu življenju. Veselje je zavladalo v srcih in vesteh posameznikov. Po pravici vsklikava kristijan: Velikonoč je najsvetejši praznik v letu!

Da, da Kristus je vstal in vstal je zlasti pri nas Slovencih, ki smo skoz in skoz veren narod. Maloštevilni so oni, ki so bili povabljeni k duhovnemu vstajenju, pa se niso odzvali, in torej tudi ne praznujejo veselega vstajenja.

In naš slovenski narod, ki se z največjo pravico imenuje krščansko-katoliški, ta verni slovenski rod, naj bi se klonil nekaterim zapeljivcem, ki prepojeni tujim liberalnim duhom, ga hočejo izneveriti cerkvi in veri. Nikdar in nikoli ne!

V krutih sponah ječijo narodi; otresti so se hoteli krščanstva, a so zašli v sramotno robstvo — Kristusu sovražnih sil. Loža v raznih barvah in oblikah, pod raznimi zastavami in imeni pesti narode. Tudi v naš narod se je vtihotapil tak nasproten nam duh od sosedov, sovražnih nam narodov in našel svoje učence, kateri sami zastrupljeni na tujem — zastrupljajo po časopisih in drugače ljubljeni nam narod. Toda ljudstvo se je zdramilo, in danes leži liberalizem zdrobljen, a zraven onečaščen, osramočen z narodnim izdajstvom. Vstal si narod slovenski, otresel se spon, ki so te držale, pod nogami leži stari sovražnik. Narod slovenski: „Tvoj je vstajenja dan“. Kakor Kristusovo načelo ne vzgine nikdar, tako tudi ne propade narod, kateri ostane njemu zvest.

Kristus je vstal, in nas potrdil v veri, Kristus duhovno vstaja v naših srcih in nas preraja. Vstanimo tudi mi v javnem

svoje mrtve! Služil sem v Galiji, na Španskem in v Afriki, ali mrtlicev nisem še nikjer in nikoli stražil“.

„No“, pravi njegov sosed, „tudi jaz sem bil v raznih bitkah in tudi v gorečih mestih, bojeval sem se z divjimi Tevtoni in občutil nisem najmanjšega strahu, ali kar sem včeraj in predčerašnjem tukaj doživel, to mi je seglo do kosti! Tukaj v deželi judov ni prijetno služiti — raje bi šel daleč tja na vzhod“.

„Kajus ima prav“, seže v besedo tretji vojak, „ali je vse to le čarovnja ali pa je bil Nazarejec velik prerok, močnejši kot naš Jupiter (rimski višji bog) z vsem njegovim Olympom (raj onih bogov). Ko je na gori nam nasproti prišel, padli smo na zemljo. Bilo mi je, kakor da bi me silovita roka treščila na tla. In — kakšen prizor! Kakšen strah! Ko je solnce otemnelo, ko se je zemlja tresla in majala! To ni naravno! To je kaj družega“.

„Naše augure, naše augure! (poganske preroke) naj bi se na križ pribilo, ne pa tacega moža, ki je le dobrote delil in je še na križu molil za svoje sovražnike! Jaz ne dan en lešnik za našega Jupiterja, katerega še senatorji in konzuli zasmehujejo, pa, kar sem tukaj videl, me je čudovito pretreslo. Ko so kralju

življenju, bodimo vedno in povsodi katoličani, ob skali resnice, na kateri sloni naše prepričanje, razbijajo naj se vse spletke Kristovih nasprotnikov.

Vstali Kristus pa naj kraljuje med nami! Aleluja!

Čast dr. Tume pred porotniki.

(Dalje.)

Na vprašanje dr. Tume, ali ve obtoženec, kako je on prišel v deželni zbor in kako do deželnega odborništvu, odgovarja dr. Rojic:

Navadno sem hodil s svojo družino vsako leto na Kranjsko, Štajersko, Koroško ali v Gračevo na poletni hlad; leta 1895 pa sem se na prošnjo drugih odločil za Bovec, da sem tam agitoval za izvolitev dr. Tume v deželni zbor. Jaz tega gospoda osebno niti poznal nisem; vsled priporočila grofa Coroninija in dr. Gregorčiča in gledel na to, da mi Slovenci nimašo študiranih ljudi tako na izbor, kakor Vi Italijani; gledel dalje na to, da je dr. Tuma sin revnih roditeljev, ter pozna reve davkoplačevalcev, pa da je bil ljudski učitelj ter pozna tudi težave tega stanu, da je postal potem še le doktor prava in c. kr. sodni pristav, mislil sem, da bode mož na svojem mestu, da bode imel srce za revnega davkoplačevalca in za ljudskega učitelja, in to je bil vzrok, da sem se zanj na vse kriplje potezal in žalibog največ pripomogel v to, da je bil izvoljen, ker v gostilni „Pri pošti“ v Bovecu zbrani volilci so bili vsi proti dr. Tumi, razven nekega duhovnika, in da nisem jaz zanj v svo vsem govoril, bi ne bil izvoljen v deželni zbor. V deželni odbor pa je bil imenovan za to, ker je on sam (kazaje na dr. Tumo) stavil pogoj, da sprejme deželno poslanstvo samo tedaj, ako se mu zagotovi tudi deželno odborništvu; — kazal je torej, da hoče biti takoj odškodovan z letnimi 1200 gl.

judovskemu z žebliem desno roko prevrtali in na križ nabili in mu sulico v stran zabodli, oh tedaj... tedaj...

Vojaku se ustavi beseda. Dalje ne more. Tisti hip grozoviten blisk razsvetli nebo in zemljo... Ves vrt je v ognju! Omamljeni in kakor oslepljeni popadajo vojaki na zemljo. Strašen grom bobni in stresa zemljo, velik kamen, ki je pokrival grob Izveličarjev, se odvali!...

Danica svetila,
In mirna je noč,
Ker skalo odkrila
Je angeljska moč.

Bobnenje preneha in se pomiri, grozna bliščoba bliska se spremeni v nek prijeten svit, neka nebeška miloba se razširi po naravi in zdi se, kakor da bi vsaka bilka, vsak grm, vsak cvet, cela narava tje do svetlih, nebrotnih zvezd zadonela v veselo Alelujo.

Premagana je smrt, odprt je grob, rešen je svet! Aleluja se prepeva v nebesih in na zemlji. Po ulicah jeruzalemskih je še tema, ko hitijo mimo Pilatove palače nekatere žene, vse zavite. Stažar ravno preobrača veliko pečeno uro, ko vglada žene. Čudi se nemalo, videti žene na ulici ob tej uri. Bilo je dve po polnoči.

Ko je tožitelj po gosp. predsedniku prašal zatoženca, ali ve še kdo drugi o njegovi prošnji za zopetni sprejem v državno službo, odgovoril mu je dr. Rojic, da mu zadostuje to, da mu je on sam — dr. Tuma — to pravil, sicer pa, da je slišal od dr. Gregorčiča, da se je višesodni svetnik Trnovec v Trstu zelo nepovoljno izrazil o dr. Tumovi prošnji.

Dr. Tuma je med drugim prašal tudi obtoženca, ali ve, iz katere vrste užitnine bi narasla tista velika škoda. Dr. Rojic: Iz vseh. Na vprašanje, iz česa sklepa obtoženec, da je bila škoda tako velika, pravi dr. Rojic, da je o tem marsikaj slišal iz ust obrtnikov in podjetnikov samih, da je on za svojo osebo o tej škodi prepričan; navaja pa tudi iz govora deželnega glavarja v deželnozborni seji dne 17. sept. 1901 naslednje besede: „Moram konstatovati dejstvo, namreč to, da sem jaz kriv, da je prišel ta predmet v deželnem zboru v razpravo. Res je sicer, da bi bilo dr. Tumi ljubše, ako bi se ne govorilo o tej zadevi v seji deželnega zbora, moja dolžnost pa je bila skrbeti za to, da se vse razjasni, ker je moje načelo, da hodim vedno po ravnem potu. Zlasti tako zadevo, kakoršna je ta, ko gre za više 100.000 kron, moral sem naznaniti deželnemu zboru“.

Ko je dr. Tuma stavil še več vprašanj v zadevi užitnine, katerih očitna namera je bila, zmeti zatoženca in spraviti ga v zagato, ter odvrniti porotnike in poslušalce od važnejših stvari oziroma od pravih predmetov zatožbe, rekel mu je dr. Rojic: „Jaz sem se že opravičil; če se hočete tudi vi, sedite sem na zatožno klop; tu je vaše pravo mesto, ne moje“. (Živahen smeh med porotniki in občinstvom.)

Branitelj dr. R. Luzzatto predlaga naj se prečitajo naslednji spisi:

1. „Soča“ št. 113. z dne 1. oktobra 1901 v dokaz, da je bil dr. Rojic v nji napaden in da je inkriminirani članek le odgovor na te napade.

„Kdo nam pa odvali težki kamen od groba? ...“ pravi ena žena.

Pot zasuknejo proti Kalvariji. Ko tje pridejo, je ravno solnce vzhajalo. Silno se pa prestrašijo, ko najdejo vojake na zemlji in kamen od groba odvaljen. Zveličarjevega trupla ni!... Vidijo edino le tančice, v katere je bilo zavito. Dva mladeniča, nebeske lepote, ženam povesta, da je Jezus vstal od mrtvih in da naj gredo povedat učencem in Simonu Petru. Vse prestrašene in prevzete vrnejo se urno v Jeruzalem in povejo vse učencem. Učenci jim pa tega ne verujejo, le edini Peter hiti k grobu. Tam najde pa tudi že Janeza.

Čeravno se zgodaj, razširi se naglo po vsem Jeruzalemu govorica: „Nazarenc je vstal od smrti, videlo so ga nekatere žene in tudi učenci. Bliskoma se je to razširilo od hiše do hiše, od ust do ust. Čudijo se in strmijo farizeji, prestrašijo se judje, ajdja pa majajo z glavami. Spomnili so se vsi besed križanega, ki je rekel, da čez tri dni bo vstal. Veliki duhoven Kajfež pa, ker ne more drugače, trobi v enemer, da to je le zvičajna učencev, da je njih učenik vstal od mrtvih!

Groze, nevolje in radovednosti gre

LISTEK.

Velikonočno jutro.

„Ta je dan, ki ga je Gospod napravil“.

Minulo je polnoči.

Tisoče in tisoče zvezd miglja na nebu, med njimi polna luna. Tiba in mirna je noč, na nebu ni nijedne meglice. V Jeruzalemu vse počiva, dasi je mesto polno tujecev, le tu in tam opaziš rimskega vojaka na straži. Zunaj mesta lovijo se tje in sem psi ter obirajo kosti in ostanke judovskih praznikov.

Narava je vsa v cvetju. Prijazen spomladanski veter pihlja izza oljske gore ter rahlo odnaša cvetje figovo in oljkino. V posebnem luninem svitu svetli se nocoj pa Kalvarija, kakor da bi hotela luna pokazati, da Kalvarija je nocoj imenitna, čez vse sveta gora. In kako ne?!... Tu počiva Izveličar svetla!

Oboroženi od nog do glave sedé zraven Izveličarjevega groba štirje vojaki. Sulice imajo zložene v piramidi, oni pa igrajo s kockami. Zraven sebe imajo veliko bučo vina, katero jim je poslal veliki duhoven Ana.

„Čudna navada“, spregovori in reče eden vojakov, „da judje stražijo celo

2. „Gorica“ št. 80. in 81. iz leta 1901, v katerih je objavljen inkriminirani članek „Kje tiči laž?“

3. Pismi dr. Tume na dr. Gregorčiča z dne 10. januarja in 17. septembra 1897 v dokaz, da je dr. Tuma zahvaljeval dr. Gregorčiča na podpori za kandidacijo v državni zbor, ki je tako želel imeti tri dobro plačena mesta.

4. Pismo iz Postojne z dne 23. novembra 1899, na dr. Rojica in radi odpusta Henrika Tume izčasne učiteljske službe.

5. Ovadba voditelja ljudske šole v Postojni na okrajni šolski svet v Postojni v dokaz, da je bil bivši provizorični podučitelj Henrik Tuma v Postojni od dežel. šolskega sveta iz službe odpuščen na podlagi redne disciplinarne preiskave.

6. „Soča“ št. 99. z dne 24. avgusta 1900, v kateri je objavljen dopis iz Vrtojbe v dokaz, da je dr. Tuma na tamšnjem shodu govoril proti temu, da bi dežela prevzela pobiranje užitnine v lastno režijo.

7. „Gorica“ št. 2. z dne 14. julija 1899, v kateri je objavljena nezaupnica, katero je dalo osmero slovenskih deželnih poslancev dr. Tumi ter od njega zahtevalo, naj odloži deželno odborništvo.

8. Stenografični zapisniki sej deželnega zbora v dokaz, da je to, kar predbaciva dr. Rojic dr. Tumi njemu v javni seji deželnega zbora očital že prej oni mož, katerega vsi občudujemo radi njegovih zmožnosti, to je vitez dr. Pajer, in v daljni dokaz, da je dr. Tuma z namenom, da bi zavlekel sklep deželnega zbora o pobiranju užitnine v deželno režijo, trdil, da so v poročilu profesorja Berbuča gledé te zadeve odstavki, ki njega žalijo, dočim je častni odsek, ki se je izvolil na zahtevo dr. Tume, da preišče, ali je trditve dr. Tume resnična, razsodil, da dr. Tumova trditve ne odgovarja resnici. Dr. Tuma pa je s tem zavlekel sklep o pobiranju užitnine za šest mesecev.

9. Zdravniško spričevalo v dokaz, da je dr. Tuma, ko je dobil spričevalo, po katerem je nesposoben za daljno javno službovanje, zopet hotel stopiti v javno službo.

Potem moram, da bi se mi ne moglo predbacivati, da ne poznam dotičnih zakonov, na svojo žalost stavi še drug predlog, kateremu je moj zastopaneec nasproten, je pa postavno opravičen. Jaz se ne bojim izida obravnave, ker dr. Rojic se je, kakor ste slišali, izvrstno zagovarjal in dokazal ono nesebičnost, ki je poosobljena v zdravniku, kateri je po svojem humanitarnem poklicu navajen na zatajevanje sebe in skrb za druge. Resnica je, da on v svojem osemnajstletnem delovanju kot deželni poslanec ni nikdar hlepel po kakem plačanem mestu, dočim so se drugi, komaj stopivši v deželni zbor, že poganjali za mesto deželnega odbornika. Moj predlog je opravičen po določilih § 40. tiskovnega zakona, po katerem zastara vsako kazensko postopanje radi tiskovnega pregreška po šestih mesecih, ako se v tem času obtožba ni ponovila. Ker moram smatrati, da je dr. Tumi kot odvetniku znana ta zakonska določba, in vendar v šestih mesecih ni storil nobenega koraka, da bi zadeva ne zastarela, moram sklepati, da je obnovitev opustil le radi tega, da se tožba konča z oproščanjem obtoženca vsled zastare-

sam k grobu. Tu najde vojake na zemlji kakor so bili pali, vse v nekaki nezavesti in trepetajoče. Kajfež je stresa in budi, ter upije: „Kaj to se pravi biti na straži!? Hitro naznanim oblastniku Pilatu!“ Zdaj še le spregledajo vojaki, kaj se je zgodilo in se čudijo, ko opazijo okolo sebe vse polno ljudi.

„Smo stražili, gospod“, spregovoril Kajus, „smo igrali, pili in se pogovarjali — rimski vojak ne spi na straži!“

„In vendar ste spali!“ vpije Kajfež; „vsi so tu priča!“

„Ne, gospod, strašni blisk nas je omamil in treščil na zemljo, bili smo vsi v plamenu in smo pali v nezavest, tako je bilo! Kaj tacega, kaj tako strašnega, nismo še čakali. Kaj se je zgodilo, ne vem, le neznana moč nas je treščila na tla.“

Kajfež maja z glavo, ker tudi drugi so tako govorili. Tedaj pokliče vse štiri na stran in jim da veliko možno denara, rekoč: „Tu imate denar, pa molčite o tem, kar se je zgodilo, ker, če zve Pilat, gorje vam! Recite učenci križanega so prišli in so ukradli njegovo telo, poprej pa so nam dali neko pijačo, ki nas je omotila, da smo vsi pospali... Tedaj

losti. Predlagam torej, slavni sodni dvor naj po § 259. št. 3. kaz. postop. oprosti obtoženca radi zastarelosti in naj obsodi tožitelja v poravnavo stroškov, katere svoječasno izkažem.

Sodni dvor je šel na posvetovanje in ko se je vrnil v dvorano, proglasil je predsednik, da je kazensko postopanje v tej pravdi v zmislu § 40. tiskovnega zakona zastarelo in da je dr. Rojic vsled tega oproščen obtožbe, tožitelj pa obsojen v plačilo pravnih stroškov, ki se imajo ugotoviti.

Dr. Tuma je napovedal pritožbo ničnosti. (Dalje pride.)

Politični pregled.

Državni zbor. — Vlada je predložila nov načrt zakona v obrambo proti svinjski kugi. To kugo so iz Amerike zanesli na Angleško in od tod v ostale evropske dežele. Vlada je že izdala razne naredbe, ki so pa vse dajale povod opravičenim pritožbam. Novi načrt spopolnuje prejšnje odredbe, in določa, da se pobite živali ne bodo vedno uničevale, marveč prepuščale v porabo. — Poslanska zbornica se je bavila z odgovorom domobranskega ministra, na interpelacijo dr. Tollingerja gledé neke tajne okrožnice vojnega ministra v zadevi dvoboja. Ministerski predsednik je odgovarjal na razne interpelacije. Poslanci so sedaj na velikonočnih počitnicah.

Nemščina parlamentarni jezik. — Vsenemec dr. Schalk je stavil v odseku za premembo zborniškega poslovnikarja, da se v glavi nemščina za edini razpravni jezik v parlamentu. Toda ta predlog je propadel. Proti predlogu so poleg zastopnikov nemških strank glasovali tudi krščanski socialci, člani kat. centra so se pa umaknili pred glasovanjem.

Deželni zbori. — Uradna „Wiener Zeitung“ je te dni objavila cesarski patent, s katerim se sklicujejo deželni zbori niže-avstrijski, štajerski in koroški na dan 16. t. m. Vlada je nameravala sklicati k zasedanju tudi kranjski deželni zbor in se je zaradi tega pogajala s strankami, a kakor se vidi prišlo ni do sporazumljenja. Zdaj se pa govori, da misli vlada kranjski deželni zbor razpustiti ter razpisati nove volitve. Vlada je baje o tej svoji nameri že obvestila politične oblasti.

Kranjski deželni zbor se ne sklicuje, ker liberalci niso zadovoljni, da se razpravlja le o najnujnih gospodarskih zadevah in o nobeni drugi stvari. Radi bi seveda še enkrat izkoristili slovensko-nemško zvezo, pa ne gre.

Dr. Lueger zopet izvoljen. — V soboto je bil dr. Lueger zopet izvoljen za dunajskega župana. Dobil je od 145 glasov 125 glasov. Oddanih je bilo namreč 21 praznih lističev. Dr. Lueger se je zahvalil na izkazanemu zaupanju. Rekel je med drugim, da ga njegovi nasprotniki še vedno imenujejo agitatorja. Dr. Lueger je rekel: Da, jaz sem agitator in tudi ostanem vedno agitator za milo mi Avstrijo.

Dijaške demonstracije. — V Budimpešti razsajajo vseučilišniki že nad mesec dni. Pričeli so v proslavo obletnice Košutove smrti ter nadaljujejo. — V Italiji so se dvignili dijaki srednjih šol, ker je naučni minister izdal odredbo,

molčati! da ne bo zadnja zmeta hujša od prve!

Vojaki so zadovoljni, ter vsakteri vdobi pest denara in odide kazni če molči. Ves dan govori se v Jeruzalemu le o čudnem dogodku. Eni verujejo, drugi ne. Novica pride tudi v Pilatovo hišo, in ko sliši o tej Tubija, njegova žena, pogleda ga resno in mu reče: „Pilati! kaj si ti storil!! On je bil v resnici Sin Božji!“

Ravno tisti večer bili so zbrani v nizkem poslopju Marija Devica in enajsteri učenci. Vtopljeni so v tih pogovor. Marija kaže že na spremenjenem milem nebeškem obrazu veselje, mir, zadovoljnost. Na belem, rajskem obličju spoznajo se vtisi britkih dni, katere je imela.... Nekdo izmed učencev stopi v sobico in prinese na lesenem krožniku skledo mleka, nekaj kruha, medu in soli; pa nihče se tega ne dotakne. Kar — stopi Kristus sredi med nje, pozdravi svojo mater in reče: „Mir z vami!“

O blago velikonočno jutro! o blagi dan vstajenja našega Gospoda!

„Ta je dan, ki ga je Gospod napravil, veselimo se in radajmo se!“ Aleluja.

veled katere bo odslej nekoliko strožja pela pri izkušnjah na srednjih šolah. Italijanskim študentom pa to ni prav. — Na Španjskem dijaki provzročajo velike nemire. V Salamanki je bilo več dijakov ubitih. V Madridu dan za dnem razsajajo dijaki ter napadajo policijo. — Tudi na Portugalskem je ljudstvo ogorčeno, ker je vlada morala najeti veliko posojilo, da angleškega kralja dostojno sprejme. Tam vre med vojaštvom in dijaštvom.

Obiski vladarjev. — Dne 27. t. m. obišče angleški kralj Eduard VII. italijanskega kralja v Rimu. Kasneje pa mu povrne ta pohod italijanski kralj Viktor Emanuel na Angležkem in obišče pri ti priliki tudi predsednika francoske republike Loubeta v Parizu. Italijanski listi pripisujejo obisku angleškega kralja velik političen pomen. Istotako pravijo, da tudi obisk italijanskega kralja v Parizu ne bode brez političnega pomena.

Macedonski dogodki. — Proti novim reformam so se dvignili Arnavti. Ti namreč mislijo, da so drugi narodi zato, da delajo, Arnavt pa zato, da kavo srebrije in na račun družih dobro živi. Sporočili so sultanu, da ne bo med njimi toliko časa miru, dokler se ne preklicajo nove reforme in dokler se ne odpravijo orožniki kristijani.

Blizu Mitrovici so bili hudi spopadi. Ko je ruski konzul Ščerbin se podal obdan od svoje straže, da bi si ogledal kraj in mesto, kjer je prišlo do spopada med turškimi vojniki in Albanci, pristopil je k njemu turški vojak ter dvakrat ustrelil nanj. Ruski konzul je smrtno nevarno ranjen.

Pri Vučitrnu in Mitrovici so Albanci ropali krščansko prebivalstvo. Prišlo je do boja med Albanci in turškimi vojniki. V boju pri Mitrovici je padlo 50 Albancev, 50 je ranjenih. Turki so dve uri streljali s topov. — Občino Karbine so po noči napadli turški vojniki, pobili v njej vse prebivalstvo do zadnjega človeka. Salo, ki je šlo 40 hiš, je izginito z zemeljskega površja. Čim bolj se bliža pomlad, tem bolj stopajo tudi vstaške čete na plano in tem pogostejši so boji. Vendar so ti boji večinoma neugodni za vstaše.

Vojak, ki je vstrelil ruskega konzula, je obsojen na 15 let prisilnega dela.

Arnavtski bojni klic je: Doli s pašami, živel sultan. V Zorici je bilo zbranih 8000 Arnavtov. Vsi so trdili, da drži sultan z Arnavti, in da ne mara reform, a pašo so se prodali tujcem in goljufajo sultana. Zagrozili so, da požgejo takoj vse oblegane vasi, ako se ne izpuste iz policijske službe vsi kristijani.

Novice.

Odvetniški izpilt na tržaškem višjem deželnem sodišču je napravil te dni naš rojak g. dr. Fran Pavletič. Čestitamo! Gosp. dr. Fr. Pavletič odpre svojo odvetniško pisarno koj po Velikonoči v Gorici, v ulici Sv. Klare št. 8, I. nadstropje.

Umrl je v soboto v Gorici preč. gosp. France Košar, vojaški duhovnik v pokoj. Rojen je bil dne 5. oktobra 1821. v Preski na Kranjskem. V duhovnika posvečen pa je bil dne 21. septembra 1846. V vojski je bil l. 1859. v Italiji in leta 1866. na Ogerskem. Pogreb je bil v pondeljek popoldne ob 5. uri. Naj v miru počiva!

Imenovanje in premeščanje. — Sodni tajnik pri okrožnem sodišču v Gorici, g. baron Ivan Faleke pl. Lillenstein, je imenovan za sodnega svetnika pri okrožnem sodišču v Rovinju. Na njegovo mesto pa pride sodni tajnik g. dr. Teodor Stegù, ki je bil prideljen pravosodnemu ministerstvu.

Osebnost vestl. — Sodni pristav v Tolminu g. dr. Karol Snider je prideljen pravosodnemu ministerstvu. Avskultant g. Just Dietz pa pride k okrajni sodnji v Tolmin.

Za „Slov. sirotišče v Gorici“ oziroma za „kat. društvo detoljubov“ so darovali: P. n. Ivan Uršič, posestnik na lderskem 1 K, Franc Bevk, trgovec 60 vin., Neža Mežek 60 vin.

Za „Alojzijevišče“: Preč. g. Vinc. Tomagnin 10 K, neimenovana gospa 5 K, L. Corte 1 K, tvrdka G. Pich 14 slamnikov. Bog stotero povrni!

Uprava „Primorskega Lista“ je prejela za velikonočne pirhe 10 kron za „Alojzijevišče“ in 10 kron za „Šolski Dom“, katere je daroval veleč. g. Josip Primšar, župnik v Podmelcu. Hvala!

Preskušnje na tukajšnjem ženskem izobraževališču. — Na c. kr.

izobraževališču za učiteljice v Gorici se prično preskušnje in sicer: a) zrelosti, 4. maja t. l. ob 8. uri zjutraj, b) za usposobljenje v ženskih ročnih delih istega dne ob 3. uri popoldne, c) usposobljenja za občne ljudske in meščanske šole dne 11. istega meseca ob 8. uri zjutraj in d) za vrtnarice početkom meseca junija t. l.

Prošnje se imajo predložiti ravnateljstvu navedenega izobraževališča oziroma dotične izpraševalne komisije in sicer za preskušnje pod a), b) in c) najkasneje do 15. t. m. in za one pod d), do 15. maja t. l.

Pogreb senatnega predsednika gosp. Filipa Abrama. — Pogreb našega rojaka, senatnega predsednika gosp. Filipa Abrama, vršil se je na Dunaju v petek ob mnogoštevilni udeležbi pokojnikovih prijateljev, znancev in čestilcev. Pogreba se je udeležilo posebno mnogo na Dunaju bivajočih odličnih Slovencev in več slovenskih državnih poslancev. Mej drugimi so prišli k pogrebu tudi ministerski predsednik dr. Körber, predsednik najvišjega sodišča Habietinek, podpredsednik dr. Steinbach. Prišli so tudi vsi senatni podpredsedniki in vse polno drž. dostojanstvenikov.

Oddaja gradbenih del bohinske železnice na črti med Podbrdom in Gorico — Ravnokar se so razpisala gradbena dela bohinske železnice na črti med Podbrdom in Gorico. Delo se odda v devetih delih. Prvi del se nahaja med Podbrdom in Hudajužno od km 35550 do km 42044 in je dolg okolo 6495 km. Drugi del sega od Hudajužne do Kneže km 42044 in km 48755 in je dolg okolo 6806 km. Tretji del je oni med Knežo in Bačo med km 48755 in km 54790 in je dolg 5774 km. Četrti del se nahaja med Bačo in Logom med km 54790 in km 61030. Njegova dolgost znaša torej 6150 km. Peti del med Logom in Ajbo, nahajajoč se med km 61030 in km 67412, je dolg 6387 km. Šesti del sega od Ajbe do Anhovega in leži med km 67412 in km 73608 in meri okolo 6180 km dolžine. Sedmi del med Anhovem in Sabotinom, leži med km 73608 in km 79360 in meri na dolgost 5745 km. Osmi del je oni med Sabotinom in Št. Maurom in sicer med km 79360 in km 86066. Ta del je dolg kakih 6678 km. Deveti del pa je oni med Št. Maurom in Št. Petrom, namreč med km 86066 in km 92850. K temu delu spada tudi zvezna črta med državnim kolodvorom goriskim in med kolodvorom južne železnice od km 0000 do km 0376. Po tem takem znaša dolgost tega dela kakih 1718 km. Deli 1. do 3., kakor tudi 4. in 5., oddajo se le kot celota, dočim se oddajo deli 7., 8. in 9. tudi vsak zase in se vsled tega vložijo ponudbe lahko za vsakega posebe.

Dela se bodo morala izvršiti tako le in sicer: Do 1. decembra 1904. mora biti že vse pripravljeno za pokladanje železnih mostov. Do 1. junija 1905. pa mora biti vse dogotovljeno, da se začnejo izvajati po tem času tehniška dela in mehanizmi pri napravah za oskrbovanje vode. Do 1. avgusta 1905. pa morajo biti dovršena že vsa navršna stavbena dela, tako da bodo s 1. sept. 1905. lahko že vozili vlaki, s katerimi se bode prevajal material. S 1. oktobrom 1905. pa se izroči železnica javnemu prometu. Podrobni načrti za vsa ta dela, kakor tudi potrebne tiskovine za napravo ponudb, vsi proračuni in vsi dotični natanjnejši pogoji, se nahajajo pri c. kr. ravnateljstvu državnih železnic na Dunaju VI., Gumpendorferstrasse 10 in pa pri c. kr. vodstvu železniških del v Gorici. Zapečateni ponudbe dospeti morajo najdalje do 29. aprila t. l. dopoldne na vložni zapisnik c. kr. ravnateljstva državnih železnic na Dunaju VI., Gumpendorferstrasse 10. Ponudbe se odprejo še isti dan ob dveh urah popoldne. Gledé svoje ponudbe je vsak ponudnik obvezan do 20. maja 1903. Varščina znaša in sicer za 1., 2. in 3. del 450.000 K, za 4. in 5. del 360.000 K, za 6. del 75.000 K, za 7. del 100.000 K, za 8. del 80.000 K in za 9. del 85.000 K. Varščina se mora vložiti pred vložitvijo ponudbe in sicer se mora ista vložiti pri glavni blagajni c. kr. državnih železnic na Dunaju I., Elisabethstrasse 9.

Glede dovozne ceste na kolodvor bohinske železnice, kakoršno je predlagalo goriško mestno zastopstvo, se bo vršilo te dni vsled naročila železniškega ministerstva po nekem višjem zemljemercu na licu mesta ogledovanje in proučevanje. Mestni magistrat opozarja na to vse

stranke, preko katerih zemljišč in stavb se bi imela izpeljati ta dovozna cesta, naj ne delajo omenjenemu zemljemercu pri njegovem poslu nobenih ovir in sitnostij ter naj puste pri miru vse znake in znamenja, ki bi se napravila pri ti priliki.

Slavnost „Slov. kat. delavskega društva v Gorici“. — Glavna točka delavske slavnosti dne 3. maja bo, razen slovesnega blagoslova društvene zastave, proslava papeževega jubileja. Zeleti je tedaj, da se našemu društvu pridružijo vsa druga delavska društva goriške dežele. Društva, ki se po svojih odborih ne morejo udeležiti, naj pooblastijo koga v mestu, ki naj jih zastopa. To naj se nam kmalu sporoči, da pošljemo vstopnice za slavnostno zborovanje.

Delavske slavnosti se bode udeležila tudi deputacija krščansko-socialne zveze v Ljubljani s zastavo. Na svidenje!

Še enkrat! — A. Gabršček naj dokaže, da katoliška morala res to uči, kar je on trdil. Dokaže naj, da je morala sv. Alfonza isto, da še mnogo hujše, med katoliškimi narodi, kar je talmud v židih.

Afera Pallich-Lenassi. — Tržaško namesništvo je podelilo tukajšnjemu knjigotrzcu in tiskarju Pallichu širšo koncesijo za njegovo tiskarno. Ta zadeva je prišla v zadnji seji tukajšnje trgovske zbornice na razgovor. Pri ti priliki je jako ostro govoril državni poslanec in član trgovske zbornice Lenassi, ter je imenoval Pallicha policijskega vohuna. Ta opazka je baje cikala na okolnost, da je takrat, ko je bil naš cesar v Gorici, bil tudi Pallich med onimi štirimi kolezarji, ki so se vozili ob cesarjevi kočiji. Pallich, ki je rezervni častnik, poslal je vsled tega dva častnika kot sekundanta k Lenassiju ter ga pozval na dvboj. Lenassi pa je raje svoje žaljive besede preklcal, nego da bi se dvbojval. To je gotovo najpametnejše, kar je mogel storiti Lenassi. S tem je namreč ostal zvest svojim „krščanskim“ načelom, ki so odločno protivna dvboju, a si ob enem tudi ohranil zdravo kožo, za katero mora biti vsakemu nekoliko mar.

O aferi Pallich-Lenassi poroča „Soča“, da je posl. Lenassi Pallichova odposlanca jako kratko odslovil z izjavo, da ne smatra Pallicha sposobnim za viteško častno zadoščanje. Povedal je tudi, kakaj ga izreka nesposobnim. Lunajski listi pa poročajo, da je posl. Lenassi vse preklcal, ter se o tem sestavil poverjen zapisnik, ki se je odposlal kornemu poveljništvu v Gradec. Kdo laže?

Premeščanje mestnih uradov. — Uradni oddelek mestnega magistrata, ki se peča z vojaškimi zadevami in pa zdravstveni oddelek, sta se v petek preselila v drugo nadstropje hiše, nahajajoče se tik mestne hiše.

Morsko zdravilišče v Gradežu. — Odbor morskega zdravilišča v Gradežu naznanja, da se bode letos vzprejelo in sicer brezplačno 50 otrok iz goriškega mesta in iz goriške dežele v zdravilišče. Starost otrok je določena od 6 do 12 let. Prošnje, opremljene z zdravniškimi spričevalom o cepljenju koz, z ubožnim in krstnim listom, predložijo naj se za mestne otroke potom tukajšnjega magistrata, za otroke z dežele pa potom dotičnih okrajnih glavarstev najdalje do 15. maja t. l. omenjenemu odboru. Na prošnje, ki bi se vložile kasneje, se odbor ne bo oziral.

Bolnišnica usmiljenih bratov v Gorici. — Iz poročila za l. 1902, ki so nam je doposlali, posnemljemo, da je bilo sprejetih 1229 bolnikov, iz l. 1901 jih je ostalo 97, od teh je ozdravelo 859, popobljšalo se je zdravje 185. Umrlo je 121 bolnikov, 102 pa sta ostala za l. 1903. Na oddelku za umobolne je ostalo iz l. 1901. 114 bolnikov, med letom so jih sprejeli 36; od teh jih je 9 ozdravelo, dva so oddali v druge zavode, trem se je zdravje zboljšalo, 24 jih je umrlo. Primarija sta bila dr. Fratnich in dr. Weinlechner.

Tatvina in beg. — Hišini Emiliji Spiegel, stanujoči pri Tereziji Leban, je bilo ukradenih dne 30. marca iz neke škatljice 77 K. Policija, kateri se je tatvina naznanila, je prišla tatici kmalu na sled. Ta je namreč ljubljanka Magdalena Juhan, ki je stanovala v isti hiši z okradeno Spiegel. Ali Juhan jo je pobrisala v Trst in jo policija tam zasleduje.

Tatvina v cerkvi. — V nedeljo zvečer skril se je v cerkvi sv. Roka Podturnom neki tat, ki je pobral ves denar, nahajajoč se v cerkveni pušici. Tat

imel je vetrihe, s katerimi si je odprl vrata, ko je opravil svoj grdi posel.

Zabavni vlaki. — Na progi južne železnice med Trstom, Nabrežino, Miramarom in Korminom, pričeli so v nedeljo zabavni vlaki, ki bodo vozili ob nedeljah in praznikih. V Kormin bode odhajal vlak iz Trsta ob 2. urah in 35. minut popoldne.

Nesreča. — Kovač Melhijor Kaiser iz Slavonije, ki je delal pri mostu čez Sočo pri Barki, padel je v petek med delom kake 3 metre globoko in se je tako pobil, da so ga morali nevarno poškodovanega prenesti v tukajšnjo bolnišnico.

Ogenj. — V Rožni dolini oziroma v Liskulu pri Gorici nastal je dne 4. aprila ogenj pri kmetu Valentinu Karara in sicer zgorela je lopa, v kateri je bilo shranjeno seno. Zgorelo je vse, lopa in seno. Seno je bilo zavarovano, lopa pa ne. Sreča, da so ljudje kmalu prišli s polja na lice mesta in omejili ogenj, da ni pogorela tudi hiša in drugo poslopje. Škoda se ceni na 200 K. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Št. Peter pri Gorici. — Na „riganje“ našega Petra in njegovega pomočnika v večerajšnji „Soči“, istega še enkrat pozovemo, naj dokaže, kar je o nas pisal, sicer mu ostane ime lažnika in podlega obrekovalca, ki ne zasluži drugega, kot zaničevanje! S praznim „riganjem“ raznih „Rigotov“ se pa mi ne bomo prepirali.

„Tisti, ki se trudi za pristanske zaslužke!“

Zahvala. — Podpisano županstvo se tem potom iskreno zahvaljuje slavnim društvom „Šolski Dom“, „Narodni sklad“ v Gorici in „Ciril-Methodovi“ v Ljubljani za blago naklonjenost in denarne prispevke, s katerimi so zagotovila obstanek otroškega vrta v Devinu.

Županstvo občine Devin
7. aprila 1903.

župan: Jos. Mervic. predsednik odseka: Jos. Sorč.

Izpred sodišča. — Dne 2. t. m. je bil od tukajšnjega okrožnega kot kazenskega sodišča cerkvenik Maksim Verze gnassi iz Tržiča obsojen na šest mesecev ječe zaradi tatvine, katero je izvršil na škodo tržiške cerkve.

Med zakonskima Ivanom Pirjevicem in njegovo ženico prišlo je do spopada. Pirjevec, ki nosi na hrbtu že sedem križev in pol, prišel je nekega večera v minulem tednu preveč „ginjen“ domov. Žena, kateri ni ta ginjenost prav nič ugajala, jela ga je oštevati. Pa ni ostalo pri besedah, ampak stopla sta se celo. In tu je bila šibkejša zakonska polovica mož, kajti našeskalala ga je njegova stara tako, da je prišel iskat zdravniške pomoči v tukajšnjo bolnišnico usmiljenih bratov.

Izginil je vojak. — 24. marca zjutraj je našel neki Kraševac iz Ločnika na železniškem mostu bodalo nekega vojaka. Nesel je koj na policijo. Kmalu so se prepričali, da je bilo to bodalo nekega vojaka, ki je služil pri tukajšnjem pešpolku št. 47. Vojak se imenuje France Etlle in je izginil iz vojašnice v pondeljek popoldne. Vse je mogoče, da je kam pobegnil, ali tudi ni izključeno, da bi se ne bil usmrtil.

Bridka žalost obhaja „Sočo“, ko v duhu gleda na Francosko. O, da bi tudi v Avstriji prišli zlati časi, ko bi si liberalci delili cerkveno posest. Kako lepo bi bilo, ko bi „kvartinčki“ ga sekali kar iz zlatih kelihov. Zakaj pač Combes ne sedi na avstrijskem prestolu, vzdihuje „Soča“. Pa naj se le potolaži in čaka, da trava zraste.

Trčil je v Pevmi kolesar Makuc v voz, s katerim je drvil proti mostu hlapec l. Vončina. Makuc je odletel na tla, kolo pa je voz potrl. Še sreča v nesreči.

Čepovski studenci. — Iz Čepovana pišejo: V naši dolini začelo je to pomlad novo življenje. Gospodje z goriškega magistrata so začeli pošiljati k nam v Čepovan komisije, ki študirajo kako bi čepovansko vodo speljali v Gorico. Že zadnjič je nekdo opozoril Čepovance, naj pazijo, da lahkomišljeno ne pridejo ob vodo, ali pa se zapletejo v nepotrebne in dolgotrajne pravde. Kakor čujem, lastniki zemljišča, kjer so ti studenci, ne prodajo ter se vdajo edino le sili. In res menda mislijo prisilno razlastitev dotičnih zemljišč. Toda gospoda naj vedo, da Čepovanci se ne vdamo kar tako. Steklo bode še nekaj vode po naši dolini, predno nam jo odpeljejo v Gorico.

Iz Volč se dopisnik pritožuje radi nespodobnega obnašanja nekaterih mladeničev med službo božjo. Želi, da poklicani činitelji to preprečijo.

Velik požar v Korminu. — V noči od 1. do 2. t. m. okolu polnoči nastal je v Korminu v mizarški delavnici l. Gnota ogenj, ki se je koj razširil na vse poslopje in je tudi uničil. Škoda se ceni na 70.000 K. — Gnot je bil zavarovan.

Hud pretep. — Dne 2. t. m. nastal je v Batah hud pretep med 17-letnim Markičem Andrejem in med Petrevčičem Štef. in Fr. ter med Antonom in Francetom Fabijan. Pri ti priliki bil je Markič tako hudo ranjen s kamnom na glavi, da so ga morali prepeljati v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorici, kjer se nahaja v smrtni nevarnosti.

Sejem v Renčah, ki je bil dosedaj vsako leto 6. septembra, bo odslej prvi pondeljek istega meseca.

Padel je s senika v hlev 30 letni Rokolin Anton iz Ročinja in si pri ti priliki zlomil levo nogo. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico.

Velikanska mina v Sosljanu. — V pondeljek so v Sosljanu izpustili velikansko mino, v kateri se je nahajalo 33.360 kg. smodnika. To je največja mina, katera se je sploh ne le v Sosljanu marveč tudi v celem našem cesarstvu prižgala. Pristop k zažiganju te mine je bil ljudem prepovedan.

V Števanu se začne dne 13. t. m. na drugi velikonočni praznik sv. misijon, katerega bosta vodila preč. očeta Vrhovec in Žužeg. Sklep bo na belo nedeljo.

V Vipavi je posestnikov sin Anton Roje iz Nanosa kočarja Antona Furlana tako sunil, da je Furlan s tako silo priletel na tla, da je takoj umrl.

Sestanek slovenskih krščansko-mislečih častnikarjev bode dne 22. t. m. v Ljubljani.

K občinskim volitvam v Trstu. — „Edinost“ prinaša izjavo odbora političnega društva „Edinost“, s katero se odbor izjavlja proti kandidaturi g. Ante Jakića za volilni okraj Sv. Ivan. Gospod Jakić je bil, kakor znano, na treh volilnih shodih proglašen kandidatom.

Zopet jeden korak naprej. — 1. t. m. se je vršila na deželnem sodišču v Trstu kazenska obravnava izključno v slovenskem jeziku. Slovenska je bila obtožnica, v slovenskem jeziku jo je zastopal državnega pravdnika namestnik in istotako je tudi seveda zagovarjal zagovornik svojega varovanca v slovenskem jeziku. Vse to pa je tako naravno in opravičeno, da se mora res čudno zdeti vsakemu pametnemu človeku, ako se to po časopisih zabilježe kot nekaj posebnega. In vendar je to nekaj posebnega, ker se je to na deželnem kot kazenskem sodišču v Trstu še le prvi krat dogodilo. Kakor rečeno, je to tako naravno tako upravičeno, da se vrše pri deželnem sodišču v Trstu proti slovenskim strankam slovenske obravnave, da bi ne smelo priti nobenemu pametnemu in kolikaj pravicoljubnemu človeku niti na um se spodtikati nad takimi stvarmi, in vendar so zagnali italijanski listi tak nesramen šunder zaradi tega, kot da bi se moral zaradi tega Trst podreti. No, pustimo jim to veselje in nadejajmo se, da se bo pri deželnem sodišču v Trstu v interesu pravice in resnice odslej vedno tako godilo. Ob enem pa častitamo na tem mestu onim tržaškim činiteljem, ki so z vso odločnostjo toliko časa razbijali trdi led, dokler ga niso konečno vendar leprebili.

Kulturni svet isterski. — Za predsednika isterskega kulturnega sveta je bil imenovan isterski deželni glavar Campitelli. Poljedelski minister pa je imenoval za člana v ta svet g. dr. Mateja Trinajstiča in Franceta Skalanvero iz Beršeca.

Za dozidanje železnice Poreč-Kanfanar. — Deželni odbor isterski je stavil ministerstvu za železnice na razpolago znesek 20.000 K na račun stroškov za izdelanje tehničnega načrta železniške proge Poreč-Kanfanar, kakor je bilo sklenjeno v zadnjem zasedanju deželnega zbora.

Delavci južne železnice na progi Trst-Rakek, so ravnateljstvu železnice predložili spomenico, na katero zahtevajo odgovora v 20 dneh. Delavci zahtevajo zvišanje plače od 20 na 50 odstotkov, določitev delavnega časa na 9 ur, kakor tudi še nekatere druge olajšave.

Železniški uradnik — frančiškan. — V frančiškanski red je vstopil gospod Josip Hlaček, doma iz Šiske, dosedaj uradnik na južnem kolodvoru v Ljubljani. Pred kakimi šestimi tedni mu je umrla žena in on je iz žalosti šel v samostan. V torek vstopi v novicijat v frančiškanski samostan v Brezicah.

Prodaja smodk po gostlinah. — Vsled odloka finančnega ministerstva bodo morali gostilničarji smodke ravno tako draga kupovati, kakor jih prodajajo. Seveda trpijo gostilničarji s tem škodo ter so se proti temu odloku pritožili.

Po 22 letih prišel zločin na dan. — V Krškem so zaprli posetnike l. Babiča, Fr. Žiberta in l. Kerčov-a, fare leskovoške, ker so na sumu, da so v noči dne 3. dec. 1880, torej pred 22 leti umorili in oropali iz sejma idoča kmeta Janeza Račiča in Jerneja Žiberta iz Skapic.

Izseljenci. — Leta 1901. se je iz Avstrije v Združene države severoameriške izselilo 113.000 oseb, leta 1902. pa 172.000. Ta prirastek izseljencev ni v nobeni državi tolik, kakor v Avstriji.

Svoj želedec prodaja. — V Zagrebu se kaže po gostlinah neki 25 letni Emanuel Vidmajer, ki požira s lahkoto želbe, šivanke in druge take stvari. Potem pojé še večerjo, ki bi zadostovala za več oseb. Zdravniki se zanj jako zanimajo in ga preiskujejo. Vidmajer pravi, da je v dogovoru s nekim dunajskim učenjakom da mu proda svoj želedec, katerega bo potem zdravnik po njegovi smrti natančno preiskal.

Junaški mož. — Na železniški postaji Caserta pri Neapelju se je zgodil pretresljivi dogodek. Nek otrok je letel preko tira, ko se je bližal brzovlak. Paznik Mihael Montaro je skočil k otroku, da ga reši. Posrečilo se mu je otroka spoditi s tira, a vlak je pridrdral ter zagrabil vrlega moža in mu odnesel obe nogi.

Socijalna demokracija in židovstvo. — Nedavno so na željo ruske vlade v Neapelju zaprli anarhista Götza, ker je na sumu, da je deležen na umoru ministra Sipjagin-a. Takoj pa so začeli vpiti socijalni demokratje in so celo zadevo spravili v italijansko zbornico, kjer so zahtevali oproščanje Götza. Marsikdo se vpraša, kako pridejo socijalni-demokratje do tega, da se potegujejo za anarhista. Toda vedeti treba, da Götz je jud in hkratu milijonar. To pojasni vse.

Krščanstvo in masonstvo. — Famosni Jaurés, voditelj socijalistov, s polnimi usti v francoski zbornici vpije, da morajo samostani vun iz Francije. Pred kratkim je pa še v prijaznem pismu se zahvaljeval dobrim redovnicam, katere so stregle njegovi težko oboleli materi. — Eden poglavarjev framasonstva je bivši predsednik francoske zbornice Bourgeois. In ravno zdaj čujeta dve redovnici v Cannesu pri bolniški postelji njegove hčere. — Waldeck-Rousseau ne ve, kako bi dal duška svojemu liberalizmu. A njegova žena je morala pred nekaj dnevi prestati nevarno operacijo, a se ni dala operirati pod drugim pogojem, kakor da so jo prenesli v bolnico avguštink, katere bo sedanji zakon pregnal iz Francije. Tako se kažeza v svojih sadovih krščanstvo in liberalstvo.

Za kratek čas.

Domača kazen. — (Resnična dogodba). Nekje je učitelj nepazljivemu učencu narekoval kot domačo kazen stavek: „Nisem bil v šoli pazljiv,“ z dostavkom, da prepíše desetkrat in se podpiše oče. Bodisi navihan, bodisi neumen, ko otrok pride domov, izroči knjižico svojemu očetu rekoč, da je gosp. učitelj ukazal, oče naj kazen desetkrat prepíše, in on (učenc) naj jo podpiše. In zgodilo se je. Stari se je vsedel k mizi, ter v potu svojega obraza s trdo, okorno roko desetkrat prepisal kazen, katero je pobih smehljaje podpisal in v pondeljek nesel učitelju. Smeh g. učitelja in cele šole si vsakdo lahko predstavlja.

Maščevala se je. — Neka krčmarica, ki je z možem živela v prepiru in mnogokrat bila tepena, se je maščevala nekoč tem načinom, da je izdrla pipi iz obeh sodčkov za žganje. Pojavil se je krasen prizor. Krčmar, sklonjen pred sodoma, vtaknil je v vsaki sod palec in tiščal, da bi mu žganje ne izteklo, za njim pa hudobna žena, ki ga je z lo-parjem obdelovala po napetem sedalu. Vik in krik je privabil soseda, ki je rešil krčmarja iz neprijetnega položaja.

„Krojaška zadruga“

Gorica,
Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za spomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksford, Batist, satin, Zefir, svilo za prati, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška sukna po vsaki ceni in veliki izbiri. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chifona in britanina bleševine, volnene odeje, kovtrov, bombazevine, žepnih rut, robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih drobnin.

Preproge, zagrinjala in pogrinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se se naznjanja slavnemu občinstvu, da se razproda vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštine prosti hitro in točno.

Konečno se naznjanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu novemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno in solidno postrežbo!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brisko, vipavsko, furlansko in istrijsko vino. — Odpošilja se na vse kraje v sodskih od 56 litrov naprej. Postrežba je točna.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo h. št. 6.

Gorica.

Naznanilo!

Podpisani krojaški mojster naznanjam slav. občinstvu, da sem odprl novo delavnico v lastni hiši na Kolehah št. 205 pri Kojsem. Izvršujem vsakovrstne obleke ter imam v zalogi raznega sukna, tkanine in izgotovljenih srajc.

A. Mavrič, krojač.

Iščem spretnega pisarja za odvetniško pisarno.

Ponudbe s pogoji naj se pošljejo pod naslovom: **Dr. Frančišek Pavletič** v Gorici, ulica sv. Klare št. 8.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Ima bogato zalogo blaga vsake vrste in za vsaki stan, ter opozarja na ravno došlo sveže pomladansko blago, lastni izdelek gotovih oblek in površnih sukenj. Cene prav solidne!

V odlikovanem fotografskem ateljeju

Anton Jerkič,

v Gorici,

Gosposka ulica št. 7

druga nadstropje

izdelujejo se vsa v fotografsko stroko spadajoča dela v najmodernejšem stilu in neprekosljivo natančnostjo po jako zmernih cenah; priporoča se tudi v izdelovanje krajevnih in drugih razglednic, ki so prisnane kot najlepše.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Ant. Jerkič,

fotograf.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Jako pomnožena zaloga:

Molitvene knjige, najrazličnejše in trpežno vezane, čudovito nizke cene od 30 vin. navzgor, 10 točno plačanim 1 na vrh.

Svete podobe:

najlepše sečanjega časa, neverjetno nizke cene, za 1. sv. obhajilo nad 40 različnih, 100 komadov od 2 K 40 v navzgor, razne druge 100 kom. od 60 v navzgor.

Pisarniške potrebščine:

po najnižjih konkurenčnih cenah, uradni papir 250 pol od 2 K navzgor, pisemski „ 100 „ „ 60 vin. „ zavitki „ 100 „ „ 50 „ „

Rapid nov, jako praktičen peresnik s tinto 3 K.

G. Likar, Gorica, Semeniška ulica hiš. št. 10.

Največja trgovina z železjem Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga stavbenih nositeljev v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Pozor! Eno kronske nagrade!

Pozor! Eno kronske nagrade!

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“

Berite!

Berite!

Ker je prav važno za vsakega!!

Pridite v Gorico in obiščite

Novo trgovino manufakturnega blaga

na v. gl. Corso Verdija in Šolske ulice št. 5, (kjer je bil preje Tribunal).

Le tam najdete ravnokar došlo samo pristno in sveže blago, posebno se pa opozarja novoporočence.

V zalogi se nahaja: pravo kranjsko sukno in platno, volna za obleke, hlačevina perkal, oksford, žepne rute, srajce, kravate, nogovice, razno perilo za postelje, žimo, volno in Gradl za madrace, kovtre, plahte itd. itd.

Priporočava se za obilen obisk ter bilježiva z odličnim spoštovanjem

Hedžet & Koritnik.

Cene so skrajno nizke!!!

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 15 v Medjatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnih in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbim.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim!

Edina slovenska zavarovalnica!

Za streljanje pri cerkvenih in posvetnih slavnostih edino le papirnati topiči (bombe)

kateri se izdelujejo v pyrotehničnem laboratoriju pooblaščenega in priznanega pyrotehnika **Ferdinanda Makuca** v Gorici.

N. B. 100 (sto) topičev stane 20 gld. oziroma 40 K.